

ЕДНА ПРИЯТНА ШЕГА.

Един богаташки син излезъл да се разходи със своя учител из полето. Те стигнали до един орач, който си оставил обувката край нивата и орал бос.

— Защо се е сжбул бос? — запитал ученика.

— Досети се сам, отговорил учителя.

— Наверно, да не му са кжсат обувката. Може би е много сиромаш и жали обувката си, казал ученика.

— Хайде да му скрием обувката да видим, какво ще прави, продължил ученика.

— Такава шега не е добра, режъл учителя. По-добре е да му туриш във всяка обувка по една жълтица и да видим, какво ще каже.

Ученикът се сжгласил и турил във всяка обувка по жълтица. И двамата се скрили наблизко да видят, какво ще направи орачът.

Скоро орача привжршил работата си, дошел на края, взел обувката си и ги обул. Ала веднага усетил, че нещо му гложде на краката. Той се сжбул и изтржсил от тях две чисти, светли като вжглени жълтици и много се зарадвал.

Орача свали шапка и благодарил от все сжрце на Бога, че му изпратил пари тжкмо, кога му най-много требват:

— Жена ми и детето ми са болни, и аз нямах ни пара, за да им помогна, казал орача.

— Тая шега е добра, режъл учителя и тржгнал да си вжрви сжс ученика.

Орача ги видял и се досетил, отде са се взели парите. Той извикал:

— Благодаря ви! Тжкмо на време ви е изпратил господ!